

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18C/30/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113229033
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113229033.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci navrhovateľa Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, IČO 36062235, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 36613843 proti odporcovi 1) P. B., bydliskom X. O.P. XXXX/XX, L. Z. V., štátnemu občanovi SR a odporcovi 2) M. B., bydliskom X. O. XXXX/XX, L. Z. V., štátnemu občanovi SR, o zaplatenie príslušenstva takto

rozhodol:

Odporcovia 1 a 2 sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 483,91 eur a nahradiť súdny poplatok vo výške 35,20 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 572,17 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcov 1), 2) zaplatenia sumy 4.120,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 278,95 eur od 11.09.2012 do zaplatenia, zo sumy 3.649,80 eur od 11.11.2012 do zaplatenia a zo sumy 192,10 eur od 30.12.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 24.05.2012 spôsobil vodič - odporca 2) - motorovým vozidlom FIAT, EČV: D. XXX T., v dôsledku dopravnej nehody škodu na motorovom vozidle KIA, EČV: X. XXX C., ktorého držiteľom bola v tom čase spoločnosť GeWiS Slovakia, s. r. o., a škodu na motorovom vozidle FORD, EČV: D. XXX B., ktorého držiteľom v tom čase bola MUDr. T. O.. Poznamenal, že odporca 1) je držiteľom motorového vozidla FIAT, EČV: D. XXX T.. Navrhovateľ ďalej uviedol, že vzhľadom k tomu, že k dátumu nehody nebolo k predmetnému vozidlu uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vznikla mu v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. povinnosť uhradiť poškodeným z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podotkol, že poškodeným poskytol z garančného fondu poistné plnenie vo výške 278,95 eur dňa 31.07.2012, vo výške 3.649,80 eur dňa 01.10.2012 a vo výške 192,10 eur dňa 27.11.2012. Navrhovateľ ďalej uviedol, že v súlade s § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. si listami zo dňa 10.08.2012 uplatnil u odporcov právo na náhradu poistného plnenia vo výške 278,95 eur v lehote do 10.09.2012, dňa 10.10.2012 si uplatnil u odporcov náhradu poistného plnenia vo výške 3.649,80 eur v lehote do 10.11.2012 a dňa 29.11.2012 si uplatnil náhradu poistného plnenia vo výške 191,10 eur v lehote do 29.12.2012, pričom odporcovia svoj dlh neuhradili. Zdôraznil, že odporca 1) zodpovedá za škodu podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka a odporca 2) zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Odporcovia 1), 2) s podaným návrhom nesúhlasili a v rámci odporu podanému proti platobnému rozkazu č. k. 11Ro/752/2013-80 zo dňa 18.11.2013, vydanému v predmetnej veci uviedli, že finančnú náhradu, ktorú navrhovateľ požaduje, nepovažujú za adekvátnu vzhľadom na výšku škody, ktorá poškodenej pri dopravnej nehode vznikla a ktorá bola pri prvotnom odhade vyčíslená oveľa nižšia.

Navrhovateľ podaním zo dňa 19.03.2014 súdu oznámil, že odporcovia 1), 2) dňa 13.03.2014 uhradili istinu vo výške 4.120,85 eur a návrh v tejto časti zobral späť. Z toho dôvodu súd uznesením č. k. 18C/30/2014-92 zo dňa 14.07.2014 konanie vo vyššie uvedenej časti zastavil, pričom predmetom konania sa stalo príslušenstvo, na ktorom navrhovateľ zotrval.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením príkazu na úhradu zo dňa 13.03.2014, výziev na úhradu poistného plnenia zo dňa 10.08.2012, výziev na úhradu poistného plnenia zo dňa 10.10.2012 a výziev na úhradu poistného plnenia zo dňa 29.11.2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

Výzvami na úhradu poistného plnenia zo dňa 10.08.2012 vyzval navrhovateľ odporcov 1), 2) na úhradu poistného plnenia vo výške 278,95 eur a to do 10.09.2012. Výzvami na úhradu poistného plnenia zo dňa 10.10.2012 vyzval navrhovateľ odporcov 1), 2) na úhradu poistného plnenia vo výške 3.649,80 eur a to do 10.11.2012. Výzvami na úhradu poistného plnenia zo dňa 29.11.2012 vyzval navrhovateľ odporcov 1), 2) na úhradu poistného plnenia vo výške 192,10 eur a to do 29.12.2012. Z príkazu na úhradu vyplýva, že odporca 1) dňa 13.03.2014 uhradil na účet navrhovateľa sumu 4.120,85 eur.

Podľa § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka, peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, k ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku omeškania výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh podaný navrhovateľom je dôvodný. Keďže navrhovateľ zobral v časti istiny návrh späť a v tejto časti bolo konanie uznesením tunajšieho súdu č. k. 18C/30/2014-92 zo dňa 14.07.2014, zastavené, stalo sa predmetom konania len príslušenstvo pohľadávky, t. j. v tomto prípade úroky z omeškania. Výzvami zo dňa 10.08.2012 žiadal navrhovateľ odporcov 1), 2) o úhradu sumy 278,95 eur do 10.09.2012, výzvami zo dňa 10.10.2012 žiadal odporcov 1), 2) o úhradu sumy 3.649,80 eur do 10.11.2012 a výzvami zo dňa 29.11.2012 žiadal odporcov 1), 2) o úhradu sumy 192,10 eur do 29.12.2012. Z príkazu na úhradu ako i z tvrdení navrhovateľa mal súd za preukázané, že odporca 1) istinu vo výške 4.120,85 eur uhradil dňa 13.03.2014. S poukazom na uvedené možno konštatovať, že odporcovia sa skutočne dostali do omeškania s peňažným plnením vyplývajúcim z vyššie uvedených výziev, keď boli toto povinní zaplatiť pri výzvach zo dňa 10.08.2012 najneskôr dňa 10.09.2012, pri výzvach zo dňa 10.10.2012 najneskôr do dňa 10.10.2012 a pri výzvach zo dňa 29.11.2012 najneskôr do dňa 29.12.2012, pričom k zaplateniu žiadaných súm, a teda k splneniu povinnosti zo strany odporcov 1), 2) došlo až dňa 13.03.2014. Tým, že sa odporcovia 1), 2) dostali do omeškania s plnením, vznikol navrhovateľovi nárok na úroky z omeškania, ktoré mu súd priznal v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vo výške 8,75 % ročne zo sumy 278,95 eur od 11.09.2012 (deň nasledujúci po uplynutí poskytnutej lehoty na plnenie) do 13.03.2014, zo sumy 3.649,80 eur od

11.11.2012 (deň nasledujúci po uplynutí poskytnutej lehoty na plnenie) do 13.03.2014 a zo sumy 192,10 eur od 30.12.2012 (deň nasledujúci po uplynutí poskytnutej lehoty na plnenie) do 13.03.2014 v celkovej výške 483,91 eur.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V danom prípade v časti istiny došlo k späťvzatiu návrhu z dôvodu, ktorý zavinil odporca 1), keď uplatnenú pohľadávku zaplatil navrhovateľovi až po začatí konania (konanie začaté dňa 16.10.2013 a k úhrade pohľadávky došlo až 13.03.2014). Vo zvyšnej časti (príslušenstva) bol navrhovateľ plne úspešný, preto v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške 35,20 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a vo výške 572,17 eur titulom trov právneho zastúpenia (3 x úkon právnej služby po 151,05 eur, 2 x režijný paušál po 7,81 eur, 1 x režijný paušál po 8,04 eur, čiže 453,15 eur + 15,62 eur + 8,04 eur, spolu teda 476,81 eur + 20 % DPH; spolu 572,17 eur).

Lehotu na plnenie, 15 dni od právoplatnosti rozhodnutia, určil súd v súlade § 160 ods. 1 O. s. p. s tým, že takto stanovenú lehotu považuje za primeranú vzhľadom na výšku plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené

(§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.